

Memòria

ACTE D'INICI DELS CURSOS D'OCCITÀ REFERENCIAL I ARANÈS A BARCELONA

A LA SALA D'ACTES DEL DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT
DIVENDRES 21 D'OCTUBRE DE 2011

La sala del Palau Marc durant l'acte.

CERCLE D'AGERMANAMENT OCCITANO-CATALÀ (CAOC)

Hotel Entitats. Providència, 42. 08024 BARCELONA

Tel : 93 284 36 34 // e-mail: caoc@caoc.cat // web: www.caoc.cat

Taula presidencial.

Jusèp-Loís Sans Socasau, cap de Política Lingüística del Conselh Generau d'Aran, durant la seva conferència "Suls aspèctes remarcables de la política lingüística de l'occitan en Catalonha e Aran".

COMUNICAT

Assemblea occitanista al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

21 d'octubre de 2011

El divendres 21 d'octubre de 2011, a les 19.00h la Sala d'Actes del Departament de Cultura de la Generalitat estava plena de gom a gom amb molta gent dempeus per manca de seients i places. Més de 100 persones han assistit a aquesta trobada històrica entre els Departaments de Cultura, Secretaria General de Política Lingüística, Conselh Generau d'Aran i el Cercle d'Agermanament Occitano-Català (CAOC) per parlar del programa i objectius del desplegament de la Llei de l'Occità a Catalunya i a l'Aran.

La taula presidencial estava formada per:

Hble. Sr. Ferran Mascarell
Conseller de Cultura

Sr. Enric Garriga Trullols
President del CAOC

Sra. Yvonne Griley
Directora General de Política Lingüística

Sr. Jusèp-Loís Sans-Socasau
Cap de Política Lingüística del Concelh Generau
d'Aran

Magnífic Sr. Carlos Barrera
Síndic d'Aran

Dóna la Benvinguda el Conseller de Cultura i presenta tots els oradors que fan discursos, però Jusèp Loís Sans-Socasau fa una llarga conferència sobre la llengua Occitana i Aran amb pantalla de projeccions.

El darrer orador és el Síndic d'Aran, que fa honor a Enric Garriga Trullols i lamenta els patiments que ha hagut de sofrir a causa de la tramitació de la Llei de l'Occità per part de l'anterior Conselh d'Aran. Però ara que s'ha superat aquesta etapa i les relacions entre el CAOC i el Conselh d'Aran són cordials i hi ha una estreta col·laboració per obtenir objectius comuns de recuperació de la llengua occitana.

D'altres autoritats del Govern i del Parlament eren entre els assistents a aquesta trobada històrica així com personalitats intel·lectuals. També hi havia els professors i alumnes d'occità que imparteix el CAOC i professors i alumnes d'Aranès que imparteix el Conselh Generau d'Aran a Barcelona i Lleida.

També hi havia la televisió BTV, un representant de la directora de la Televisió de Catalunya TV3, alguns periodistes i l'Agència Europa Press.

Després anàrem a un restaurant pròxim a un sopar presidit per Jèp Montoya, Yvonne Griley i Enric Garriga, que mostrà la placa d'homenatge de l'EOE de Vilanova d'Òlt que se li concedí enguany, per la seva presència continuada durant 33 anys i la col·laboració aportada pel CAOC. Al sopar hi havien professors d'Aranès i algun occità.

Intervenció d'Enric Garriga Trullols, president del CAOC.

DISCURS D'ENRIC GARRIGA TRULLOLS A LA SALA DEL DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT

21 d'octubre del 2011

Honorable Sr. Conseller de Cultura, Ferran Mascarell,
Magnífic Síndic de la Val d'Aran, Carlos Barrera,
Sra. Secretària de Política Lingüística, Yvonne Griley,
Sr. Jusèp-Loís Sans-Socasau, Conseller de Política Lingüística de la Val d'Aran,

És un honor participar en aquest acte d'afirmació i de defensa de la política lingüística occitana a Catalunya i a la Val d'Aran.

Aquí a la sala, tenim professors i alumnes d'aranès. Tenim professors i alumnes d'occità. Ens uneix l'interès comú de salvar la llengua occitana a la Vall d'Aran i a Occitània. I també expandir el coneixement de l'occità i la seva cultura a Catalunya.

La nostra entitat, el Cercle d'Agermanament Occitano-català (CAOC) fa més de 33 anys que treballa intensament i únicament amb aquesta finalitat.

Hem arribat a aquesta situació actual a través d'altres fites històriques que ens han precedit com la Renaixença catalana, però la més recent, és la de l'Oficina de Relacions Meridionals (ORM) que en els anys trenta pogué fer avançar la normalització de l'occità, tot finançant l'obra cabdal de Loís Alibert, editada a Barcelona. Malgrat els temps convulsos que li tocà viure, l'ORM deixà feta una obra fonamental, de la qual Occitània tota se'n ha beneficiat.

El CAOC, ha passat una època de vaques flagues molt difícil per expandir l'idea de la salvació de l'occità, perquè, la prioritat era salvar el català. La feïna que ha fet el CAOC durant 33 anys, ha estat impressionant en la seva travessia del desert.

Finalment semblava que arribava l'alba que esbandiria les percepcions persistents que posaven en dubte la utilitat de salvar l'occità a Occitània, i aprendre'l a Catalunya. El 2006 l'Estatut d'Autonomia de Catalunya establia amb caràcter fonamental i inalterable la oficialitat de l'occità a tota Catalunya i a la Vall d'Aran. Era evident que a la Vall d'Aran ja era abans oficial, però el fet que l'Estatut la proclamés oficial a tot Catalunya, aquesta oficialitat pren una dimensió territorial extraordinària, però també política. La idea de desplegar aquesta oficialitat a tot Catalunya, fou obra d'un català. D'aquesta manera s'ha fet justícia històrica als antecessors i queda avalada i justificada l'obra de l'ORM i l'obra del CAOC durant quasi 34 anys.

Més encara, entronca amb la política dels comtes-reis catalans a l'edat mitjana.

Ningú que no sigui cec pot negar la persistència dels records de la petjada catalana especialment a Llenguadoc, Provença i Gascunya.

Aquesta oficialització de l'occità té dues vessants, la primera que ja hem dit de justificar una política catalana persistent a través dels segles vers Occitània. I la segona, consolidar i afermar l'aranès a la Vall d'Aran, que està en greu perill de davallada.

Estic content personalment d'haver vist i viscut aquest fet de l'oficialitat de l'occità a Catalunya i a l'Aran. I penso en les personalitats catalanes que van impulsar les relacions occitano-catalanes com ara Víctor Balagué amb Mistral, Josep Carbonell i Gener de l'Oficina de Relacions Meridionals, Josep Maria Batista i Roca, que ideà i fundà el CAOC.

Però també cal recordar altres impulsors catalans de l'idea occitana com: Enric Prat de la Riba, el poeta JV Foix, Lluís Nicolau d'Olwer, Rafel Patxot, Joan Estelrich, Ferran Taverner, Joan Maragall, etc. Pràcticament abonaven aquesta política tots els intel·lectuals de la Renaixença catalana i la seva obra no fou en va.

És evident que l'oficialitat no pot restar en declaració simbòlica per molt principal que sigui. Després la Llei de l'Occità vingué a completar la jurisprudència per posar a la pràctica aquesta oficialitat. No m'estendré en comentar la difícil gestació d'aquesta Llei al Parlament però sí que afirmaré que els problemes no eren especialment filològics sinó polítics. I segur que si els ponents haguessin sigut només filòlegs desvinculats dels partits, la gestació de la Llei hauria estat més fàcil i planera, i l'ambigüitat actual no s'hauria produït. Haig de manifestar, però, que la Llei és bona i farà avançar molt si arribem a aplicar-la íntegrament. Tot és millorable, però ara les fites assenyalades són prou satisfactòries com a programa de sortida de la cursa.

El CAOC ha fet els deures durant més de 33 anys i continua al peu del canó i des de fa quatre anys hi ha afegit l'ensenyament reglat, segons el Marc Europeu, de l'occità referencial *versus* estandard. En aquest moment ja fem quatre nivells. Però les altres activitats continuen vives i dinàmiques. Esmento també que el CAOC ja té Delegació Oficial a Tolosa, a l'Ostal d'Occitània, segons acord de Convergència Occitana que coordina més de 90 entitats occitanes a Tolosa. Igualment el CAOC acaba de ser admès a l'Acadèmia de l'Occità Gai Saber, i el nostre representant és el professor Jordi Bosque, el vicepresident tercer.

Catalunya pren un gran compromís davant la història. Però també és evident que des de fa molts segles la situació catalana i europea ha canviat molt. Voler i poder són dues condicions necessàries i que ara tenim a les mans.

Occitània sempre s'ha emmirallat amb Catalunya i si fem les coses ben fetes, com cal, serenament i lingüísticament correctes, salvarem Occitània i afermarem la nostra posició lingüística catalana, que també està en situació de davallada.

Gràcies per haver-me escoltat, gràcies per la vostra assistència, gràcies pel vostre treball i col·laboració.

Visca Occitània,
Visca Catalunya.

Enric Garriga Trullols
President del CAOC

ALGUNS ASSISTENTS A L'ACTE

ENRIC GARRIGA TRULLOLS
NÚRIA BAYÓ MAÑOSA
MERITXELL PUEYO SOTOS
RAQUEL OLIVELLA CARDONA
XAVIER OLIVERAS GONZÁLEZ
MARC PIERA I PALLÀS
Mª ÀNGELA CERDÀ SORROCA
ANNA PIQUÉ BUSQUET
JORDI BOSQUE ESTÉVEZ
TERESA SOL CIFUENTES
MONTSERRAT PEDARRÒS
JOSEP XAPELLI I SALVADOR
ELISA SALOMON
ANNA MARIA VIDAL
SANTIAGO FUSTÉ ESPASA
MANÈL ZABALA
ROSENDO SAGRERA
ARMAND LÓPEZ DÍAZ
RAMON CASABONA BEL
ÀNGEL ESPUÑES MARIEJAS
PERE MORA TICÓ
CLEMENTINA GÓMEZ
JOAN CLARET
EFRÉN BELTRAN RONCAL
BEGOÑA GÓMEZ SUÁREZ
PATRICK NOUGUIER
MICHEL GRAVIER
Mª JESÚS MUÑOZ VILLEGAS
TERESA CLOTA PALLÀS
JORDI CASTELLS GARRIGA
XAVIER MAJÓ ROCA
XAVIER LORENTE i GIMENO
DOLORS LÀZARO
Mn. JOSEP CARDÚS
MONTSERRAT GARRIGA
JOAN MARÍ (TV3. Rep. Terribas)
BALDOMERO LANZAS MORA
ANTONIO COCCO
MARIA ROSA SOLÉ
ISIDOR BALDÓ I CODINA
MARIA ÀNGELS LLOMBART I ABADIES
MARCEL FERNÁNDEZ I ROCA
GUILLEM PUJADES
ALBERT DURAN VILA
YVONNE GRILEY
JUSÈP-LOÍS SANS SOCASAU
FERRAN MASCARELL

Mgfc. CARLOS BARRERA
JÈP DE MONTOYA
MAGDA CASTELLS ESTALELLA
ROSER PÀMIES FELIP
ENRIC PÀMIES FELIP
ALBERT REYES
RAMON VILLARONGA BATALLA
EDUARD HERRERO BORRÀS
FERRIOL MACIP
MARIONA HERNÁNDEZ
ROSER GARRIGA TRULLOLS
CARLA GÓMEZ CAUBET
CARME VIDAL
CRISTINA QUERALT
DANIEL BALANÀ
EDUARD ARNAU SOLÉ
ELENA CAUBET
ENRIC DE VILALTA I PACH
EUDALD PLADEVALL
FRANCESC ROURA MAS
HENRI BOYER
IGNASI BADIA I CAPDEVILA
IMMA PAGÈS I VALLS
IRENE TETTEH MORCILLO
JOSÉ ENRIQUE GARGALLO
JOSEP ESTRUCH TRAITÉ
JOSEP M. SOLÉ Y SABATÉ
TERESA ROSÉS GRIERA
JUSÈP CAUBET
ROSA MONFORTE I SOLÀ
MAR NOVELL PUIG
MARGARIDA SANJAUME NAVARRO
MARIA CRISTINA SENPAU
MARIA FRADERA BARCELÓ
ROSA PÉREZ ROBLES
MÒNICA ROBLES MOGA
MONTSERRAT COSTA I ALANDÍ
PIERRE CAMES
PILAR GISPERT-SAÜCH
PILAR MURTRA BELLPUIG
RAMONA SERRA BONCOMPTE
JORDI MIRAVET
DOLORS MONTAGUT TÀPIA
DAVID FERRER

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General de Política Lingüística

Conselh Generau d'Aran